

AFTONBLADET

ÖKAR MEST I SVENSK DAGSPRESS

Sätt in pengarna i
STOCKHOLMS
SPARBANK

7/5: Regnskurar. 12 gr.

Måndagen den 28 maj 1962

Nr 143 X

Vardagar 35 öre
Söndagar 40 öre

I dag faller domen – slut för RADIO NORD

I dag faller riksdagen dödsdomen över Radio Nord. Liksom i de andra nordliga länderna antar Sverige en lag som stoppar "rundradiosändning över havet och i lufrummet däröver".

Inte bara själva radioverksamheten kriminaliseras. Även teknisk och ekonomisk hjälp till sändaren bestraffas. Det gäller bl a transporter till och från sändaren, medverkan i sändning, uppdragsförmedling och rörelse som främjar sändningen.

Partipolitiskt ligger saken så till att huvuddelen av högerens och folkpartiets riksdagsmän går emot förslaget. Detta stöds av socialdemokraterna och huvuddelen av centerpartiet. I lagutskottet tillstyrktes lagförslaget med 9 röster mot 6.

Sidan 2 och 5

På väg till riksdagen: Kotschack med eskort

Jack Kotschack

kom i spetsen för tioalet besättningsmän från den sjunkande skutan. Samt en kvinna: Privatsekreteraren Inga-Britt Berzelius. Tredje mannen på bilden är Bosse Jonsson.

Måndagen den 28 maj 1962

Piraterna som kommer bort

I dag kommer beslut att fattas om definitivt stopp för piratradion. Detta beslut borde — kanske med undantag för en eller annan ströröst — ha kunnat bli enhälligt.

Ingen kan ändå rimligen anse det riktigt att sändare från internationella farvatten, opererande under bojkottad sjöfartsfana, ska fritt få bedriva en verksamhet som är förbjuden inom landets gränser.

Ingen kan rimligen anse att frågan om ett eller flera radioföretag i Sverige ska avgöras av några miljonärer från Texas eller andra mer eller mindre utländska intressen.

Ändå kommer röster — såvitt bekant nära nog samlat högerns och folkpartiets röster — att höjas mot den lag varmed dessa piratsändare kan knäckas. Ändå har, med tidningen Expressen i spetsen, här drivits en hejdlös och skamlös kampanj till piratsändarnas förmån.

Skamlös därför att de som drivit den mycket väl vet vilka ljusskygga intressen de här skyddat: företag som vägrat att gentemot musiker och artister uppfylla de elementära fordringarna.

Skamlös också på grund av de metoder med vilka kampanjen bedrivits: omröstningar utan minsta kontroll eller säkerhet, lögnaktiga sammanblandningar och åberopande av falska principer.

Ty tro inte att de som drivit denna kampanj varit okunniga om vad det gällt. Tro inte att de i själ och hjärta kunnat finna sin verksamhet riktig, att de själva skulle före-

ställa sig att det här, som de låtit påskina, gällt något försvar för yttrandefrihet och fri konkurrens. Skvalmusiken saknar varje samband med yttrandefrihet, den fria konkurrensen varje samröre med piratverksamhet och smitande från för andra giltiga ekonomiska förpliktelser. Nej, kampanjen har bottnat i den grövsta av spekulationer: att, därför att vissa musikprogram från piratsändarna varit populära, skulle en mängd ungdomar och andra lyssnare kunna eggas upp, höjande upplagorna och kanske lockade till eljest för dem främmande politiska ställningstaganden. Inför utsikten till sådana framgångar har all rimlighet i argumentation och agerande fått falla.

Att en tidning, Expressen, av vilken vi vant oss att vänta det slafsiga och smått snaskiga, tagit denna aktion på entreprenad förvånar inte. Men att ledningarna för politiska partier snällt traskat efter i de spår som bort förskräcka förvånar desto mer.

Lagen kommer nu att genomföras — och inom kort kommer mycket få att sakna de sändare som tystas. Folk kommer att inse att den rätta metoden att få fram bättre program och rikhaltigare sändningar är att se till att Sveriges Radio får ökade resurser. De som av principiella skäl önskar konkurrens i etern — eller helt enkelt reklam i radion — kommer att inse att piratverksamhet inte är den rätta metoden, utan att den frågan bör avgöras här hemma på vanlig demokratisk väg.